

ת"ד 3826/03/12 - מדינת ישראל נגד דוד הורוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 3826-03-12 מדינת ישראל נ' הורוביץ

27 ינואר 2014

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים
נגד
הנאשם
דוד הורוביץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נאשד קאדרי

ב"כ הנאשם עו"ד אלי שורקי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. עסקינן בתאונת דרכים שארעה בין אופנוע לאוטובוס אשר עמד בנתיב הנסיעה בכיוון נסיעת הנאשם עקב תקלה טכנית.

האשמה ומהלך הדין

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **גרימת נזק לרכוש או אדם**, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); **חוסר זהירות**, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה; **סטייה מנתיב**, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה; **חבלה של ממש**, עבירה על סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 07.10.11 בסמוך לשעה 01:15 נהג הנאשם באופנוע ונסע ברחוב יגאל ידין מכיוון שדרות גולדה מאיר לכיוון כללי רמת שלמה בירושלים. בהגיע הנאשם למחלף שדרות גולדה מאיר - מנהרת הארזים, נהג בחוסר זהירות כשסטה מנתיב נסיעתו, ופגע באוטובוס נהוג בידי יניב ברזאני אשר עמד בנתיב הנסיעה בכיוון נסיעת הנאשם, עקב תקלה טכנית. כתוצאה מהתאונה

עמוד 1

נחבל הנאשם בגופו חבלה של ממש (שברים באמות, שבר במנדי בולה וקרע בכליה הימנית) וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

4. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום הן בתאונה והן באחריות לה ועל כן התיק נקבע לשמיעת הראיות.

5. **מטעם המאשימה** העידו **רס"מ שרון אביגדור** השוטר שהגיע למקום בעקבות קריאה שהתקבלה במוקד בגין תאונת הדרכים (ת/1); **יניב ברזני**, נהג האוטובוס המעורב; **רס"מ אסף שזו** בוחן התנועה (להלן: "הבוחן"). **מטעם הנאשם** העיד הנאשם לבדו.

גדר המחלוקת

6. אין מחלוקת, כי האוטובוס עצר על פני נתיב הנסיעה הימני, כאשר אין מאחוריו משולש אזהרה. נהג האוטובוס הדליק אורות מהבהבים לאחר תקלה שארעה לאוטובוס.

7. **לטענת המאשימה**, התאונה ארעה בשל חוסר זהירותו של הנאשם, שכן היה צריך להבחין באוטובוס מאחר והיה לו שדה ראייה של 150 מטר לפנים ותאורת רחוב חזקה שפעלה במקום. לעומת זאת, **לטענת ההגנה**, האחריות לתאונה רובצת לפתחו של נהג האוטובוס אשר התרשל בכך שהשאיר את האוטובוס באמצע הנתיב ללא סימן אזהרה קרי, משולש אזהרה.

דין והכרעה

דוח הבוחן

8. הבוחן הגיע למקום התאונה מייד לאחר התרחשותה ומצא את הרכבים בזירה. כמו כן, על פי ממצאים אובייקטיביים שנמצאו בזירת התאונה ערך את דו"ח הבוחן.

9. מסקנותיו של הבוחן בדו"ח היו כי האופנוע החליק על הכביש טרם הפגיעה באוטובוס שכן נמצאו חריצים בכביש ושברים לפני האוטובוס.

10. כן קבע הבוחן כי שדה הראייה במקום הינו 150 מטר לאוטובוס, תאורת רחוב חזקה עבדה במקום כך שהיה ניתן לראות את האוטובוס עומד בנתיב הנסיעה ולמנוע את התאונה.

11. מסקנותיו של הבוחן נתמכות בממצאים האובייקטיביים שנמצאו בזירת התאונה, והוא נחקר ארוכות בפניי על ידי ב"כ הצדדים, ונותר בעמדתו כי האחריות לתאונה רובצת לפתחו של הנאשם, אשר פגע באוטובוס מאחור על אף שניתן היה להבחין בו מבעוד מועד. אני מקבל את דו"ח הבוחן כמהימן ומסקנתו של הבוחן מקובלת עליי. ואסביר:

שדה הראייה

12. בהתאם לממצאים שקבע הבוחן, שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם לפנים פתוח 150 מטר עד למקום התאונה.

13. לטענת ב"כ הנאשם, ככל שהנאשם נסע מאחורי כלי רכב אחרים יש בכך בכדי להשפיע על ממצאיו של הבוחן לגבי שדה הראייה בעת התאונה.
14. הבוחן אישר בעדותו בפניי כי במידה והאופנוע נוסע מאחורי כלי רכב זה מגביל את שדה הראייה שלו.
15. אולם, לטענת הבוחן, זו האחריות של הנאשם למנוע את התאונה. הבוחן הסביר ועדותו מקובלת עלי כי מדובר בקטע כביש נסיעה ישר ולא ניתן לדעת אם היה או לא היה רכב לפני האופנוע אשר חסם את שדה ראייתו. יתרה מזאת, טען הבוחן, כי על נהג שרואה אוטובוס לפניו, הגורם לו הפרעה בשדה הראייה, להתאים את נסיעתו בהתאם. (עמ' 12, ש' 21-22).
16. אמנם התאונה ארעה בשעת לילה, בשעה 01:15, אולם, הבוחן ציין בדו"ח שערך כי הראות בשעת המבחן שערך 02:05 הייתה "**ראות טובה**". מדובר במחלף בו מותקנים עמודי תאורה גבוהים עם שש נורות.

הנאשם החליק

17. הבוחן קבע בחוות דעתו כי האופנוע החליק לפני הפגיעה באוטובוס וזאת על פי החריצים בכביש ושברים לפני האוטובוס. גם בעדותו בפניי שב הבוחן והעיד כי "**סביר להניח הוא החליק לפני הפגיעה באוטובוס**" (עמ' 11, ש' 12).
18. הבוחן שלל במהלך עדותו את האפשרות כי שמא האופנוע נפגע על ידי רכב אחר מצידו השמאלי ומשכך, החליק "**אנחנו רואים שהחלקה של האופנוע שמאלה בכיוון נסיעתו**" (עמ' 10, 15-16).
19. כבר נפסק כי בהחלקה על כביש עובר נטל ההוכחה מן המאשימה אל הנאשם, ועליו הנטל להוכיח את נסיבות ההחלקה וכי אכן לא היו בשליטתו ו/או כי עשה כל אשר יכול היה לעשות על מנת למנוע את התאונה (ראה: ע"א 446/82 **בלגשוילי (בר-ריס) נ' אלגבארין**, פ"ד מב(2) 737).
20. הבוחן העיד בפניי כי גם אם 50-60 מטר לפני הוא הבחין באוטובוס שנמצא במצב עצירה אזי היה "**מאט וסוטה שמאלה**" (עמ' 11, ש' 20).
21. אשר על כן, הגעתי למסקנה כי הגורם לתאונה היה נהיגה בלתי זהירה של הנאשם אשר אינה תואמת את תנאי הכביש.
22. כאן המקום לציין כי הנאשם אשר נפגע קשות בתאונה פונה לבית החולים ולא זכר דבר ביחס לאירוע התאונה, וגם לאחר ששוחרר מבית החולים הוא נחקר במשטרה, ולא ידע להסביר כיצד ארעה התאונה. כך למעשה, נותרה גרסת המאשימה שהנאשם לא הצליח להפריך אותה, שהגורם לתאונה קשור בנהיגתו של הנאשם.

לסיכום

23. **לאור כל האמור, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של **גרימת נזק לרכוש או אדם**, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); **חוסר זהירות**, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה; **סטייה מנתיב**, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה; **חבלה של ממש**, עבירה על סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 07.10.11 בסמוך לשעה 01:15 נהג הנאשם באופנוע ונסע ברחוב יגאל ידין מכיוון שדרות גולדה מאיר לכיוון כללי רמת שלמה בירושלים. בהגיע הנאשם למחלף שדרות גולדה מאיר - מנהרת הארזים, נהג בחוסר זהירות כשסטה מנתיב נסיעתו, ופגע באוטובוס נהוג בידי יניב ברזאני אשר עמד בנתיב הנסיעה בכיוון נסיעת הנאשם, עקב תקלה טכנית. כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם בגופו חבלה של ממש (שברים באמות, שבר במנדי בולה וקרע בכליה הימנית) וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם פסילה ממושכת שלא תפחת מ-6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה כי מדובר בעובד שכיר, מפרנס יחידי, התחתן לאחרונה ואשתו סטודנטית. בנוסף, טוען הסניגור כי הנפגע היחידי בתאונה הוא הנאשם.

בנסיבות העניין ביקש ב"כ הנאשם לסווג את הפסילה שתחול רק על אופנוע, הרכב שבו נגרמה התאונה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, העובדה שמדובר בתאונת דרכים בה נגרמה חבלה של ממש וכן שהנאשם היה נהג חדש במועד התאונה, ומנגד, העובדה שהנפגע היחידי בתאונה הוא הנאשם, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. לתשלום קנס בסך ₪ 1,200 אשר ישולם ב-3 תשלומים חודשיים החל מיום 30/3/2014.

2. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בניכוי 60 יום פסילה מנהלית. הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 30/3/2014.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט